

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undersyningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om uddannelsesstøtte.

(Lovforslaget (nr. 139) findes i tillæg A. sp. 3161, fremsættelsen i tidenden sp. 2248).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Nielsen: Nærværende lovforslag vil gøre det muligt at yde støtte til uddannelsessøgende, der, til trods for at de opfylder de opstillede økonomiske betingelser for at få en sådan støtte, ikke kan modtage den under den gældende lov, fordi de ikke kan dokumentere forældrenes økonomiske forhold.

Statens uddannelsesstøtte bemyndiges ifølge lovforslaget til at indhente de nødvendige økonomiske oplysninger hos skattemyndighederne. En sådan bestemmelse burde vel egentlig allerede have været gennemført ved bruderklæringernes afskaffelse i august 1971.

Da det er hensigten, at bestemmelserne skal have virkning fra begyndelsen af indeværende støtteår, altså fra 1. august 1972, er det lidt af en hastesag, og jeg kan på socialdemokratiets vegne give tilsagn om en meget hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Efter at loven om uddannelsesstøtte er blevet en rammelov, er det sjældent, vi har lejlighed til at diskutere den her i tinget. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at gøre nogle bemærkninger vedrørende uddannelsesstøtten i almindelighed.

Jeg røber vel ingen hemmelighed ved at konstatere, at de forhøjelser af støtten, der er gennemført under den nuværende regering, er af yderst beskedent omfang. Det kan der være — og er der sikkert — gode

statsfinansielle grunde til. Ud fra en erkendelse af, at det næppe vil være muligt inden for en overskuelig årrække ved skattefinansiering at skaffe tilstrækkelige midler til uddannelsesstøtte, har socialdemokratiet og andre partier ved tidligere behandlinger af uddannelsesstøttelovgivningen bedt om en undersøgelse af alternative finansieringsmuligheder, og jeg vil gerne spørge ministeren, om der er taget initiativ til en sådan undersøgelse, og om der måske allerede foreligger resultater.

Et andet punkt, jeg gerne vil berøre, er de statsgaranterede lån, som ydes ved siden af den egentlige uddannelsesstøtte. Garantien kan højst udgøre 8.000 kr. pr. år og sammenlagt med den almindelige uddannelsesstøtte højst 11.000 kr. Det er en meget snæver ramme for de uddannelsessøgende, der ikke har andet at leve af, og jeg vil henstille, at disse maksimumsgrænser hæves. Der er jo i dette tilfælde tale om fuldt forrentede lån, som ydes gennem banker og sparekasser, og statens tab i de tilfælde, hvor garantiforpligtelsen bliver effektiv, er ringe set i forhold til lånenes samlede omfang og betydning.

Endelig vil jeg gerne høre, om ministeren har gjort sig nogen overvejelser om muligheden af at benytte et andet beregningsgrundlag for støttetildelingen end forældrenes skattepligtige indkomst. Der kan i befolkningen konstateres en udbredt utilfredshed med systemet, som det virker i dag. Der er en opfattelse af, at uddannelsessøgende, hvis forældre har gode afskrivnings- og fradragsmuligheder, favoriseres urimeligt på bekostning af andre uddannelsessøgende, hvis behov rent faktisk er større. Følelsen af en urimelig og uretfærdig behandling bliver naturligvis ikke mindre af, at afhængigheden af forældreindtægten fortsætter til det 28. år. Det er et spørgsmål, om en væsentlig videreudbygning af uddannelsesstøtten ikke bør gøres betinget af et tildelingskriterium og et beregningsgrundlag, der føles mere rimeligt og retfærdigt end det nuværende.

Ellen Strange Petersen: Baggrunden for forslaget er jo, at man pr. 1. august 1971 har afskaffet de såkaldte bruderklæringer. Før den tid kunne uddannelsessøgende tildeles støtte uafhængigt af forældrenes økonomiske forhold, hvis det blev dokumente-